

Gang. Men derefter maatte vedkommende til en Læge. Og nu kommer det skandaløse, synes jeg nok: En Mand, hvis Kone var syg, og som havde købt Incitamin 2—3 Gange, kom til Lægen og sagde: „Nu skal jeg ifølge Sundhedsstyrelsens Ordre have en Recept paa denne Medicin, ellers kan jeg ikke faa den mere“. Hertil svarede Lægen: „Skal De have en Recept paa den? Ja, hvad er det egentlig for noget, denne Fischers Saarvædske, det kender jeg s'gu ikke noget til“. „Ja, det er vist ogsaa lige meget“, sagde Manden, „om De ikke kender noget til det, for efter alt, hvad vi kender til denne Medicin, saa skal den hjælpe for disse Skinnebensaar. Vi har nu prøvet den nogle Gange og synes om den, og vi vil fortsætte med den. Jeg ønsker nu blot at faa en Flaske igen, men for at faa den, skal vi have en Lægerecept, og det er den, jeg vil bede Dem om.“ Naa, Lægen ledte i sin Hukommelse og ledte maaske ogsaa andre Steder uden at faa mere Klarhed over Sagen, men saa udstedte han alligevel den ønskede Recept, og den kostede 4 Kr. — jeg har Regningen her. Denne Læge var en velvillig Mand, der ikke vilde blokke den syge Kones Mand alt for stærkt, og derfor nøjedes han med at forlange 4 Kr. for en Recept, han havde udstedt for noget, som han ikke kendte noget til, og som han ikke vidste, hvortil det skulde bruges. Jeg vil nu ikke bebrejde Lægen noget — han kendte ganske vist ikke en Gang Sundhedsstyrelsens Cirkulære —, men naturligvis kunde man vel nok sige, at en Læge, naar han udsteder en Recept, dog først burde vide noget om, hvortil Recepten skal bruges, og at han derfor først skulde have set det Saar, til hvis Behandling han skulde udstede denne Recept. Men Resultatet var vel nok blevet det samme; selv om han var kommet til Patienten, hvad der vilde have kostet Manden 10 Kr. i Stedet for 4 Kr., og selv om han havde skønnet, at dette Bensaar neppe vilde kunne helbredes ved den Medicin, han ikke kendte, saa vilde han vel dog til Slutning alligevel have udstedt Recepten til denne Kone, der laa og døjede af sit Saar, og som ønskede at faa denne Medicin. Nu vil det interessere mig meget at

faa at vide, hvilke Motiver Sundhedsstyrelsen egentlig har haft til at paalægge de fattige denne ekstra Beskatning. Jeg er nemlig i høj Grad i Tvivl om, at det er af Hensyn til de syge. Jeg tillader mig at tro og ogsaa at sige, at Sundhedsstyrelsen vistnok ikke har været fri for at have sine Fingre en Smule imellem i den Strid, der utvivlsomt har staaet mellem Professor Fischer og hans Aktieselskab og Apoteker Alfred Benzon. Ja, det er nu min Opfattelse, og jeg er ikke helt sikker paa, at den højtærede Justitsminister, som ryster paa Hovedet, vil være i Stand til at bibringe mig en anden, for saa længe har man da endelig levet, at man ved, hvordan den Slags Ting gaar for sig, naar de store hjælpere hinanden, at de i alt Fald ikke hugger Øjnene ud paa hinanden, selv om de rives lidt om Tingene. Hvad skulde Sundhedsstyrelsens Cirkulære egentlig bevirke? Det spørger jeg udtrykkelig den højtærede Justitsminister om, og det vil han saa formodentlig søge Oplysning om hos Sundhedsstyrelsen. Hvis Sundhedsstyrelsens Paabud til Apotekerne om ikke at udlevere denne Medicin uden Recept skulde være en Betyggelse for de syge, saa maatte Sundhedsstyrelsen jo have paabudt Lægerne i hvert enkelt Tilfælde ogsaa at undersøge, om Incitamin Fischer virkede efter sin Hensigt i det foreliggende Tilfælde. Det har Sundhedsstyrelsen imidlertid, saa vidt jeg kender dertil, ikke gjort det fjerneste for. Nej, den har kun forbudt Landets Apotekere, Læger og Dyr-læger, at saadan Medicin udleveres, medmindre der skaffes Lægerecept paa den, og det er temmelig sikkert, at det har virket paa den Maade, at Læger kun har skrevet „Incitamin Fischer“ paa en Seddel, og det har de modtaget 4 Kr. for. De syge har været lige godt eller lige daarligt hjulpet derved, for der har ikke været nogen som helst Forskel paa, om Lægerne har skrevet denne Recept, eller de syge som tidligere kunde købe Midlet uden Recept. Jeg vil nu gerne høre den højtærede Justitsminister give en Forklaring paa dette Forhold, en Forklaring, som han formentlig skal indhente hos Sundhedsstyrelsen, for jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Justitsminister har haft sine Fingre